

Свобода.

еднажъ единъ чужденецъ минавалъ прѣзъ единъ мостъ въ Лондонъ. На моста видѣлъ двѣ момченца съ кафезъ въ ржка, а въ кафеза петъ птиченца.

Клетитѣ птиченца да се изтрепатъ въ кафеза: разперятъ крилѣ, политатъ, удрятъ се о стѣнитѣ на кафеза, удрятъ се едно друго — мжчатъ се да изхвъркнатъ изъ грозната тъмница. Уморени, убити и разпухтени падатъ въ дъното на кафеза. Клетитѣ! Заболѣло сърдце чужденецътъ, като ги гледалъ, какъ се мжчатъ.

Той се спрѣлъ, погледалъ, какъ се мжчатъ клѣтитѣ птиченца и не можалъ да утрае. Той се обърналъ, та попиталъ:

„По колко продавате птиченцата, момченца?“

Двѣтѣ момченца се спогледали и си прѣшепнали да искатъ по-скжпо. „Да е англичанинъ, рекло едното, да поискаме половинъ левче. Този господинъ е чужденецъ. Нека му поискаме повече“. И додѣ да се наговорятъ, едното се обадило:

— „По левче и половина, господине“.

Чужденецътъ на драга воля заплатилъ, колко му поискали. Той бръкналъ въ кафеза и хваналъ едно птиченце. Птиченцето зацъртѣло и затреперало въ ржцѣтѣ му — сърдцето му затупало силно отъ страхъ. Клетото!